

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-03-21
Besvaras senast
2018-03-28 kl. 12.00

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2017/18:1067 Situationen i Etiopien

Etiopien är ett land med snabbt växande ekonomi, och Afrikas näst folkrikaste. Sverige och Etiopien har många historiska anknytningar till varandra, och sedan 1930-talet har Sverige investerat inom såväl den privata som den offentliga sektorn i Etiopien för att lyfta landet ur fattigdom. Genom bistånd och direkta investeringar har Sverige sedan år 1991 drivit en proetiopisk politik i syfte att stödja demokratiseringsprocessen. Etiopien spelar en avgörande roll för att skapa stabilitet och fred på Afrikas horn. Ett inbördeskrig i Etiopien skulle få en spridningseffekt på både den afrikanska kontinenten och i Europa. Detta kan leda till en ännu värre humanitär kris i form av miljoner flyktingar och till ett försämrat säkerhetsläge i en redan turbulent region.

Etiopien befinner sig sedan några år tillbaka i en politisk kris. Det politiska läget har kantats av massarresteringar av oppositionspolitiker, journalister och människorättsaktivister. Fri press och privata radio- och tv-stationer har tystats. Det demokratiska landskapet har sedan år 2005 krympt. Landets parlament kontrolleras av ett parti som systematiskt undergräver flera partier, däribland det egna och dess nära allierade. Försvarsmakten, ekonomin, rättsväsendet och andra viktiga samhällsinstitutioner kontrolleras av det styrande partiet. Den rådande obalansen i makt- och fördelningspolitik har lett till massprotester, främst i folkgrupperna Oromos och Amharas regioner där drygt 70 procent av landets befolkning lever. En rad protestaktioner i form av strejker och blockeringar av stora vägar som används för import och export har genomförts, vilket har drabbat landets ekonomi hårt. Det råder brist på utländska valutor som dollar och euro.

När läget bedömdes vara utom kontroll år 2016 utlystes det första undantagstillståndet som varade i drygt ett år. Under denna period fängslades tusentals människor som också utsattes för tortyr, utan nämnvärda reaktioner från omvärlden. Trots detta fortsatte massupproret som tvingade premiärministern Hailemariam Desalegn att avgå i februari 2018. Sedan januari i år har ca. 6000 fångar släppts fria, men fortfarande finns tusentals politiska fångar i olika fängelser runt om i landet.

Den 16 februari 2018 utlystes ett nytt undantagstillstånd och sedan dess har flera människor skjutits ihjäl av säkerhetsstyrkor i Moyale och andra delar av landet. Moyale är en gränsby mellan Etiopien och Kenya och bara under en dag flydde ca. 60 000 människor därifrån till Kenya. Den allmänna bedömningen är

att det nya undantagstillståndet kommer att slå hårdare. Det drabbar nu barn, kvinnor och äldre som inte kan fly undan arméns aggression.

Den pågående kraftmätningen mellan folkets vilja för en demokratisk politisk reform och regimens ovilja att kompromissa och göra eftergifter har förvärrat den politiska krisen i landet. Den ledande regeringskoalitionen EPRDF är splittrad och sitter sedan två veckor tillbaka i ett stängt möte utan att ha lyckats enas om vem som ska väljas till landets premiärminister. Den interna maktkampen inom EPRDF, de fortsatta protesterna och arméns hårda aktioner mot civila gör att landet befinner sig i ett allvarligt läge. Många bedömare varnar för landets ”upplösning”. Därför vill jag fråga utrikesminister Margot Wallström följande:

Kan Sverige bidra till en fredlig utveckling och dialog mellan parterna i Etiopien?

.....

Anders Österberg (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander